

توسعه شبیه‌ساز نوین نوترونی یک گروهی - یک بعدی در حوزه زمان

عباسی فشمنی، سجاد* (۱) - وثوقی، ناصر (۲)

دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی انرژی، گروه مهندسی هسته ای

چکیده:

شار نوترونی راکتور حتی در حالت ایستا حول مقدار متوسط نوسان‌هایی دارد که به آن‌ها نویز گفته می‌شود. در این پژوهش جهت بررسی رفتار گذرای نویز نوترونی پس از بروز اختلال در راکتور، برای اولین بار سعی در حل این معادلات در حوزه زمان داریم. لذا در گام اول معادلات نویز نوترونی را در حوزه زمان و مکان گسسته‌سازی می‌کنیم، آنگاه با بررسی شرایط همگرایی اقدام به حل آن می‌نماییم. در مرحله آخر به منظور اعتبارسنجی صحت اطلاعات بدست آمده، از پاسخ‌های زمانی تبدیل فوریه گرفته و مقادیر حقیقی و موهومی آن‌ها را با حل فرکانسی معادلات نویز مقایسه می‌نماییم.

کلمات کلیدی: نویز نوترونی، گسسته‌سازی ضمنی، گسسته‌سازی صریح

مقدمه :

شار نوترونی و متغیرهای ترموهیدرولیک راکتورهای هسته‌ای حتی در حالت ایستا حول مقدار متوسط نوسان‌های کوچکی دارند که به این نوسانات کوچک نویز گفته می‌شود. پس از ساخت اولین راکتورهای هسته‌ای از مفهوم نویز جهت شناسایی پارامترهای دینامیکی قلب استفاده می‌شد؛ به گونه‌ای که با اعمال تغییر در قلب از پاسخ دستگاه‌های اندازه‌گیری تبدیل فوریه می‌گرفتند و به وسیله مقایسه آن با حل معادلات نویز در حوزه فرکانس رفتار برخی از متغیرهای دینامیکی ناشناخته قلب را شناسایی می‌کردند. از این میان می‌توان به شناسایی ضریب دمایی کندکننده ۱ در راکتورهای PWR [1] و یا نسبت واپاشی ۲ در راکتورهای BWR [2] اشاره کرد.

با گسترده‌تر شدن مطالعات در حوزه نویز توانستند شرایط خروج راکتور از وضعیت عادی را با استفاده از مفهوم نویز شناسایی کنند. در اینجا نیز با نسبت دادن فرکانس خاصی به هر چشمه نویز و با گرفتن تبدیل فوریه از سیگنال‌های اندازه‌گیری نوع چشمه مورد نظر شناسایی می‌شد. از این میان می‌توان به تعیین مکان یک چشمه نویز مانند وقتی که یک مجتمع سوخت به‌درستی در محل خود قرار نگرفته است اشاره کرد [3].

^۱ Moderator Temperature Coefficient
^۲ Decay Ratio

همان‌طور که گفته شد در همه این مراحل از حل معادلات نوین در حوزه فرکانس استفاده می‌شود؛ بنابراین احتیاج به گرفتن تبدیل فوریه از سیگنال‌های اندازه‌گیری جهت مقایسه با این معادلات بود. در صورتی که این کار علاوه بر صرف وقت و هزینه زیاد، بخشی از پاسخ سیستم (حالت گذرا) را نادیده می‌گیرد، حال آنکه در شرایط خروج راکتور از حالت عادی الزاماً تغییر کمیت‌ها پرریودیک نیست و حالت گذرای پیش آمده برای سیستم اهمیت دارد.

روش کار :

برای استخراج معادلات نوین نوترونی بر پایه معادله پخش نوترون یک گروهی فرض می‌شود در اثر عواملی سطح مقطع‌های ماکروسکوپی دچار اختلال شوند؛ آنگاه با نادیده گرفتن جملات مرتبه دوم معادله نوین نوترونی در یک گروه انرژی به صورت زیر است [4]:

$$\frac{1}{v} \frac{\partial \delta \phi}{\partial t} - \nabla \cdot D \nabla \delta \phi + \left[\Sigma_{a_0} - \frac{(1-\beta)}{k} v \Sigma_{f_0} \right] \delta \phi - \lambda \delta c = \left[\frac{(1-\beta)}{k} v \delta \Sigma_f - \delta \Sigma_a \right] \phi_0 \quad (1)$$

$$\frac{\partial \delta c}{\partial t} + \lambda \delta c - \frac{\beta}{k} v \Sigma_{f_0} \delta \phi = \frac{\beta}{k} v \delta \Sigma_f \phi_0 \quad (2)$$

به این معادلات، نوین نوترونی مرتبه اول در یک گروه انرژی گفته می‌شود. همان‌طور که مشاهده می‌کنیم سمت راست معادلات فوق همگی از متغیرهای معلوم (چشمه‌های نوین) تشکیل شده‌اند؛ به همین دلیل این معادلات دیگر از نوع ویژه‌مقداری نیست و راحت‌تر از معادلات پخش حل می‌گردند. حال از آنجایی که در اکثر مواقع اختلال ورودی بر یک نقطه خاص از راکتور اعمال می‌شود و فقط در آن نقطه سطح مقطع‌ها تغییر می‌کند؛ معادلات نوین (روابط (۱) و (۲)) در این حالت به صورت زیر بدست می‌آیند:

$$\frac{1}{v} \frac{\partial \delta \phi}{\partial t} - \nabla \cdot D \nabla \delta \phi + \left[\Sigma_{a_0} - \frac{(1-\beta)}{k} v \Sigma_{f_0} \right] \delta \phi - \lambda \delta c = \left[\frac{(1-\beta)}{k} v |\delta \Sigma_f| - |\delta \Sigma_a| \right] \delta(x-x') \phi_0 \quad (3)$$

$$\frac{\partial \delta c}{\partial t} + \lambda \delta c - \frac{\beta}{k} v \Sigma_{f_0} \delta \phi = \frac{\beta}{k} v |\delta \Sigma_f| \delta(x-x') \phi_0 \quad (4)$$

چون در تعریف چشمه، تابع دلتای دیراک در $x=x'$ وجود دارد، می‌توان معادله بالا را در حالت بدون چشمه حل کرد و رابطه چشمه را به صورت شرط مرزی در $x=x'$ نوشت؛ بنابراین مسئله مهم پیدا کردن شرط مرزی است. همان‌طور که می‌دانیم نوترون‌های تولیدی از شکافت، به دلیل انرژی بالا و جرم و حجم کم، موبیلیتی زیادی دارند و به سرعت در راکتور پراکنده می‌شوند؛ به همین دلیل اگر غلظت آن‌ها در یک نقطه افزایش یابد، به دلیل حرکت نوترون‌ها، این افزایش غلظت در بقیه مکان‌های راکتور هم قابل مشاهده است. بر این اساس نتیجه‌گیری مهمی که می‌توان کرد این است که نوین شار نوترونی یک تابع پیوسته است و انتگرال آن حول یک نقطه برابر با صفر است $(\int_{x_1}^{x_2} \delta \phi = 0)$.

برخلاف نوین شار نوترونی، هسته‌های پیشرو به سبب جرم و حجم بالاتر، موبیلیتی کمتری (در حد میلی‌متر و میکرومتر) دارند. در نتیجه اگر غلظت آن‌ها در یک نقطه افزایش یابد، با تقریب خوبی می‌توان گفت غلظت

بقیه نقاط تغییری نمی‌کند؛ بنابراین غلظت هسته‌های پیشرو را می‌توان یک تابع ناپیوسته در نظر گرفت. در نتیجه در صورتی که سطح مقطع شکافت، حاوی یک تابع ضربه در $x=x'$ باشد، آنگاه نوز غلظت هسته‌های پیشرو هم در آن نقطه یک ناپیوستگی دارد [5]. پس بنابر آنچه گفته شد معادله نوز غلظت نیا هسته‌ها (رابطه (۴)) را می‌توان به فرم زیر نوشت:

$$\frac{\partial \delta c_{(x,t)}}{\partial t} + \lambda \delta c_{(x,t)} - \frac{\beta}{k} v \Sigma_{f_0} \delta \phi_{(x,t)} = \frac{\beta}{k} v |\delta \Sigma_f| \phi_0(x') \quad \forall x=x' \quad (5)$$

$$\frac{\partial \delta c_{(x,t)}}{\partial t} + \lambda \delta c_{(x,t)} - \frac{\beta}{k} v \Sigma_{f_0} \delta \phi_{(x,t)} = 0 \quad \forall x \neq x'$$

حال برای محاسبه شرط مرزی در رابطه (۳) به دلیل پیوستگی نوز شار نوترونی، از کل این رابطه حول نقطه x' انتگرال‌گیری می‌نماییم و با در نظر گرفتن $\int_{x'_-}^{x'_+} \delta \phi = 0$ خواهیم داشت:

$$-D \left\{ \frac{\partial \delta \phi}{\partial x} \Big|_{x'_+} - \frac{\partial \delta \phi}{\partial x} \Big|_{x'_-} \right\} = \left[\frac{(1-\beta)}{k} v |\delta \Sigma_f| - |\delta \Sigma_a| \right] \phi_0(x') + \lambda \delta c(x') \quad (6)$$

پس براساس آنچه گفته شد درحالتی که چشمه بر یک نقطه خاص در راکتور اعمال شود، می‌توان معادلات نوز را به صورت همگن حل نمود و شرط چشمه را به صورت شرط مرزی رابطه (۶) در نظر گرفت. تاکنون برای حل معادلات نوز، از آن تبدیل فوریه می‌گرفتند و بعد از بدست آوردن تابع گرین با انتگرال‌گیری از آن روی چشمه نوز، نوسانات شار را بدست می‌آوردند. ولی در این پژوهش برای مشاهده حالت گذرای نوز پس از ورود چشمه اختلال به سیستم، می‌خواهیم به حل این معادلات در حوزه زمان بپردازیم. حل معادلات فوق در حوزه زمان کار مشکلی است، به همین دلیل بهتر است از روش‌های گسسته‌سازی استفاده نماییم. برای سادگی یک تیغه بحرانی به ضخامت a در نظر می‌گیریم و معادلات فوق را به روش اختلاف محدود گسسته‌سازی می‌نماییم.

در گسسته‌سازی به روش صریح^۱ مقدار نوز در هر لحظه، از مقادیر نوز در لحظه قبل بدست می‌آید. برای همگرا شدن این معادلات شرط لازم، مثبت بودن هرکدام از ضرایب آن است. به این ترتیب مقدار Δx و Δt باید به گونه‌ای انتخاب شود که این شرایط را ارضا نماید. برای مثال اگر سطح مقطع‌های جذب و شکافت و ضریب پخش را به ترتیب برابر با 0.003 ، 0.0016 و 0.945 در نظر بگیریم، مشاهده می‌شود که حتی برای طول مش‌های مکانی به بزرگی ۲ سانتی‌متر حتما طول مش‌های زمانی باید کوچکتر از 0.001 ثانیه باشد. در نتیجه این روش گسسته‌سازی باعث حجیم شدن محاسبات می‌گردد.

در روش گسسته‌سازی به روش ضمنی^۲ مقدار نوز در هر لحظه از مقادیر نوز در همان لحظه بدست می‌آید. پس با فرض همگن بودن تیغه و تقسیم‌بندی آن به فواصل یکسان روابط (۱) و (۲) به صورت زیر گسسته‌سازی می‌گردند:

^۱ Explicit
^۲ Implicit

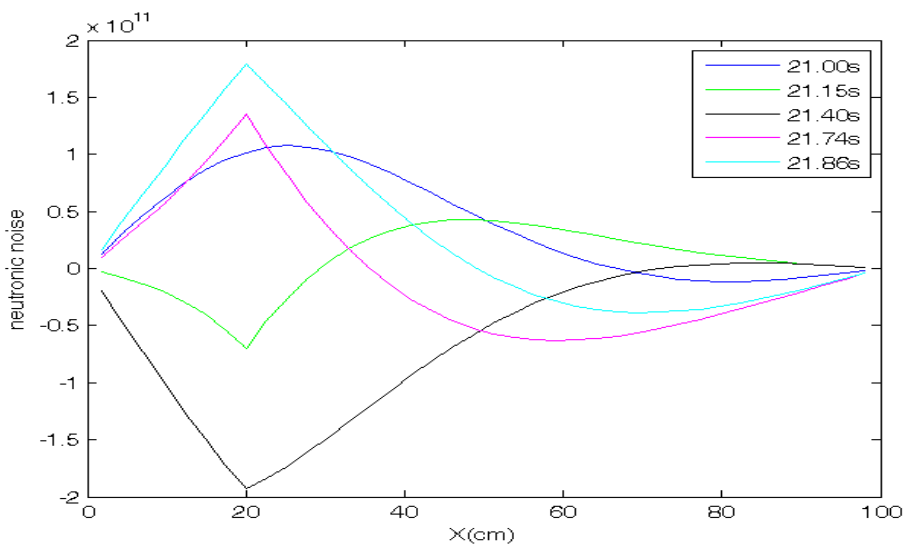
$$\left\{ \begin{aligned} \left\{ \frac{\delta\phi_{i+1}^{k+1} - \delta\phi_i^{k+1}}{\Delta x} \right\} - \left\{ \frac{\delta\phi_i^{k+1} - \delta\phi_{i-1}^{k+1}}{\Delta x} \right\} &= \frac{1}{D} \left[\frac{(1-\beta)}{k} v |\delta\Sigma_f| - |\delta\Sigma_a| \right] \phi_0(x') \\ &+ \frac{1}{D} \lambda \delta c(x') \quad \forall x=x' \\ -\frac{v\Delta t D_i}{\Delta^2 x} (\delta\phi_{i+1}^{k+1} + \delta\phi_{i-1}^{k+1}) + \{1 - v\Delta t(1-\beta)v\Sigma_{f_{0i}} + v\Delta t\Sigma_{a_{0i}} + 2\frac{v\Delta t D_i}{\Delta^2 x}\} \delta\phi_i^{k+1} \\ &- v\Delta t \lambda \delta c_i^{k+1} = \delta\phi_i^k \quad \forall x \neq x' \end{aligned} \right. \quad (7)$$

$$\left\{ \begin{aligned} -\Delta t \frac{\beta}{k} v\Sigma_{f_0} \delta\phi_i^k + (1 + \Delta t \lambda) \delta c_i^{k+1} &= \delta c_i^k + \Delta t \frac{\beta}{k} v |\delta\Sigma_f| \phi_0(x') \quad \forall x=x' \\ -\Delta t \frac{\beta}{k} v\Sigma_{f_0} \delta\phi_i^k + (1 + \Delta t \lambda) \delta c_i^{k+1} &= \delta c_i^k \quad \forall x \neq x' \end{aligned} \right. \quad (8)$$

همانطور که مشاهده می‌گردد سمت راست تساوی‌های فوق، چشمه نویز نوترونی هستند. برای حل این معادلات باید به صورت ماتریسی عمل کرد، به گونه‌ای که:

$$\begin{bmatrix} \dots\dots\dots \bar{F}1 \dots\dots\dots \\ \dots\dots\dots \bar{F}2 \dots\dots\dots \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} \bar{\delta\phi} \\ \bar{\delta c} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \bar{S}_1 \\ \bar{S}_2 \end{bmatrix} \quad (9)$$

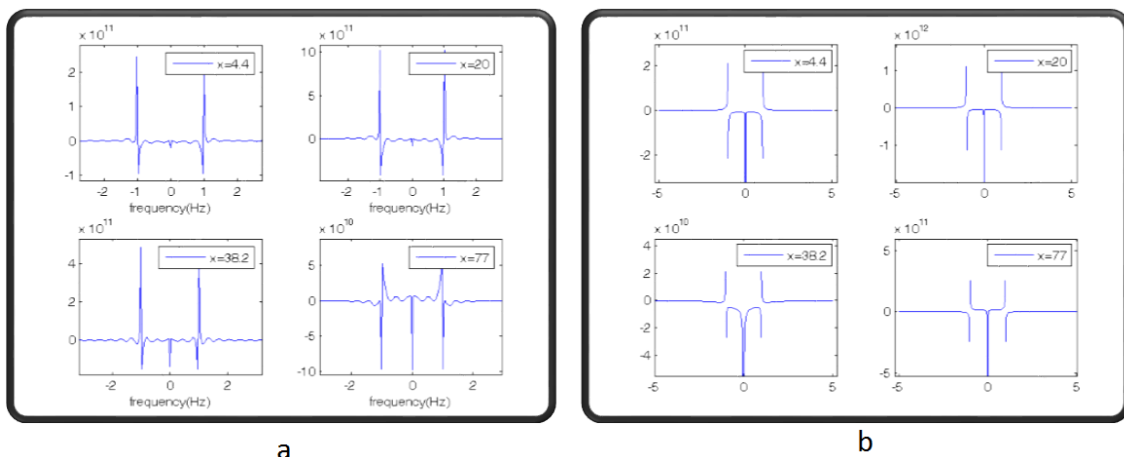
F1 و F2 ضرایب متناظر با معادلات $\delta\phi^{k+1}$ و δc^{k+1} هستند و به همین شکل S_1 و S_2 به ترتیب برابرند با چشمه نویز نوترونی و چشمه نویز غلظت هسته‌های پیشرو. به این ترتیب برای محاسبه نویز نوترونی در هر لحظه باید از ماتریس F معکوس گرفته شود. نکته حائز اهمیت این است که در این روش دیگر شرط همگرایی نداریم و دستانمان برای انتخاب طول مش‌های مکانی و زمانی باز است، به این ترتیب سرعت حل بالاتر است، بنابراین روش ضمنی روش مناسب تری برای انجام محاسبات می‌باشد.

شکل شماره (۱): تغییرات مکانی نویز نوترونی در زمان‌های مختلف

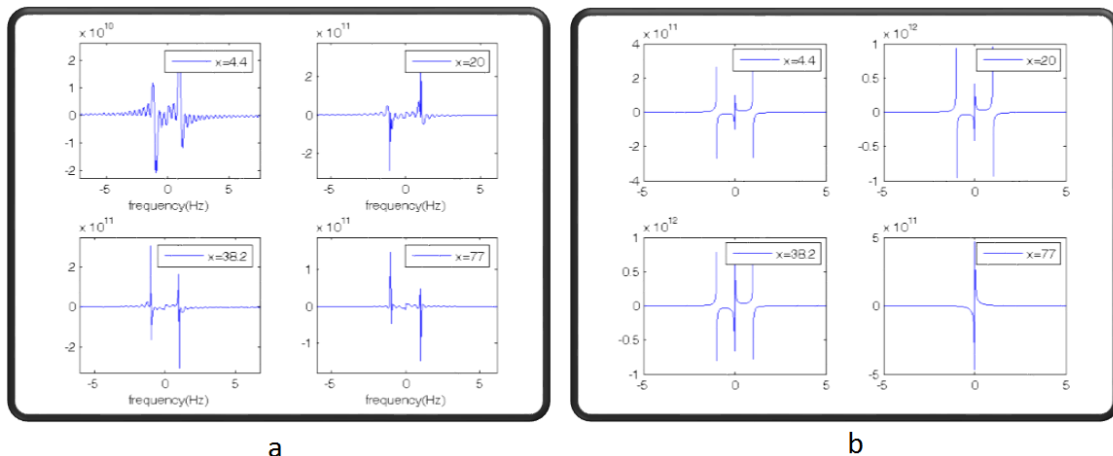
نتایج :

راکتوری به ضخامت ۱۰۰ سانتی متر با سطح مقطع جذب و شکافت ۰,۰۰۳ و ۰,۰۰۱۶ را در نظر بگیرید که ضریب پخش آن ۰,۹۴۵ است. با در نظر گرفتن بهره شکافتی برابر با ۲,۴۵۷۹ ضریب تکثیر این راکتور برابر با یک است. با نوشتن برنامه‌ای برای حل دستگاه رابطه (۱۳) و با فرض $x^2=20$ تغییرات مکانی نويز در زمان‌های مختلف به صورت شکل (۱) خواهد بود. همان‌طور که در شکل بالا دیده می‌شود چون چشمه نويز روی نقطه $x=20$ بود، به همین دلیل مقدار تغییرات نويز در این نقطه بیشتر از سایر نقاط است. از طرفی همان‌طور که مشاهده می‌گردد همه نقاط با یک تاخیر زمانی تغییرات نويز روی $x=20$ را دنبال می‌کنند. حال برای اعتبارسنجی صحت اطلاعات بدست آمده، از پاسخ نويز نوترونی در نقاط مختلف تبدیل فوریه گرفته و مقدار حقیقی و موهومی آن را با مقدارهای حقیقی و موهومی حل نويز در حوزه فرکانس که در مقالات مختلف [6] آمده است مقایسه می‌نماییم. نکته حائز اهمیت این است که، در حالت محاسبه نويز در حوزه زمان، از نويز نوترونی در حوزه زمان FFT گرفته‌ایم؛ و از آنجایی که FFT به صورت تقریبی و با گسسته‌سازی تبدیل فوریه می‌گیرد، خطوط موجود در شکل آن صاف نیست و کمی خطا دارد. اگر به مقادیر حقیقی نويز در شکل شماره (۲) دقت کنیم مشاهده می‌شود که در همه نقاط غیر از $x=77$ مقدار حقیقی نويز از فرکانس -۱ تا +۱ عددی منفی است؛ در حالی که در هر دو شکل این مقدار برای $x=77$ مثبت است.

شکل شماره (۲): مقدار حقیقی نويز (a) محاسبه شده در این پژوهش (b) حل در حوزه فرکانس

به این ترتیب با توجه به شکل‌های شماره (۲) و (۳) و مقایسه آن‌ها مشخص می‌گردد که محاسبات ما در حوزه زمان به درستی صورت گرفته است.

شکل شماره (۲): مقدار موهومی نویز (a) محاسبه شده در این پژوهش (b) حل در حوزه فرکانس

بحث و نتیجه گیری :

در این پژوهش برای اولین بار نویز نوترونی در حوزه زمان بررسی شد و با تعریف شرایط مرزی برای اختلال ورودی به سیستم، روش حل آن توصیف گردید و در انتها تبدیل فوریه نویز محاسبه شده با مقادیر متناظر آن در مقالات گذشته اعتبارسنجی شد. همانطور که مشاهده شد، با حل معادلات نویز نوترونی در حوزه زمان قادر به مشاهده و تحلیل حالت گذرای سیستم پس از ورود اختلال هستیم؛ درحالی که تاکنون با حل این معادلات در حوزه فرکانس این امکان موجود نبود.

مراجع :

- [1] Demazier, C., 2002. Development of a noise based method for the determination of the moderator moderator temperature coefficient of reactivity (MTC) in PWRs.
- [2] D'Auria, F., et al., 1997. State of the art report on boiling water reactor stability. NEA/CSNI/R (96) 21.
- [3] سید ابوالفضل حسینی، توسعه شبیه‌ساز نویز نوترونی بر مبنای روش المان محدود برای راکتور VVER-1000، رساله دکتری، دانشگاه صنعتی شریف، مرداد ۱۳۹۲
- [4] حسام مال میر، تعیین مکان یک نویز فرضی در قلب راکتورهای VVER-1000 با استفاده از روش‌های تحلیلی نویز نوترونی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی شریف، دی ماه ۱۳۸۸
- [5] Lamarsh, J.R., 2002, Introduction to nuclear reactor theory, American nuclear society, La Grange Park, IL.
- [6] Demaziere, C., Pазsit, I., 2008, Power Reactor Noise, department of nuclear engineering, Chalmers university of technology.